

Jan Kørpe Christensen (FP):

Jeg vil lige som den tidligere ordførør sige, at jeg synes, det har været en saglig og ordentlig debat, vi har haft i dag. Man frygter jo altid det værste, når det drejer sig om et så omtåligt emne, men jeg må nok sige, at jeg er blevet positivt overrasket.

Ministeren var inde på, at det er relevante og alvorlige problemer, og at det derfor var rimeligt og nødvendigt at tage debatten i dag. Ministeren sagde også, at det er ingen let opgave at løse problemerne, og det vil altså sige, at man erkender, der er problemer, der skal løses, og det synes jeg er flot i sig selv. Vi forstod også på den socialdemokratiske ordførør, at man er indstillet på at gøre noget på området.

Det er utrolig sjældent, jeg kan rose Socialdemokratiets ordførør; men jeg må sige, at der var en åbning her, jeg kunne forstå. Man ville gerne prøve at kigge på, hvordan vi kan løse problemerne, og bare det, at man erkender, der er problemer, er et stort, stort skridt den rigtige vej.

Det er ingen hemmelighed – det ved alle herinde – at Fremskridtspartiet ønsker en stramning af udlændingeloven. Vi vil helst hjælpe så tæt på de pågældendes hjemland, deres egen kultur osv., som muligt, og derfor er det selvfølgelig udgangspunktet for os, når vi gør opmærksom på de problemer, der kommer i samfundet og på modersmålsundervisningsområdet i den danske folkeskole.

Inden jeg gik herved, gennemgik jeg en mappe med forskellige ting og sager i, og her fandt jeg en Ritzaumeddelelse, som godt nok er fra den 31. maj 1992, men hvori der står, at Ishøj Kommune som den første har fået dispensation fra Undervisningsministeriet til at droppe indvandrerbørns modersmålsundervisning efter 4. klasse. Og længere nede står der:

»Det er indvandrerne selv, der gennem en underskriftsindsamling har taget initiativet til ændringen. De ønsker, at deres børn skal have mulighed for at klare sig på lige fod med danske jævnaldrende, og det kan kun ske gennem flere dansktimer.«

Jeg kan ikke dy mig for at spørge, hvordan det er gået med denne sag, hvis ministeren kender noget til den – og det går jeg ud fra ministeren gør. Det kunne være interessant at høre lidt mere om det, for det er jo netop i analogi med Fremskridtspartiets forslag, at indvandrerne her selv ønsker at få flere dansktimer frem for modersmålsundervisningen.

I relation til den debat, der har været på det sidste med hensyn til at danne nye partier for de fremmede, har vi netop set, at mange af disse tosprogede udlændinge afviser at danne et nyt parti netop med den begrundelse, at man er bange for at blive isoleret. Også med hensyn til det område, vi diskuterer i dag, tror jeg netop, at folkeskolens modersmålsundervisning er med til at isolere disse tosprogede udlændinge.

Som undervisningsministeren også sagde, skal der selvfølgelig komme nogle modeller til, hvordan vi kan gøre det bedre, og her tror jeg, udgangspunktet må være, at vi ser på den geografiske fordeling. Jeg tror, det var hr. Due-toft, som var inde på, at man skal passe på, at man ikke koncentrerer udlændinge for meget i bestemte områder, så der dannes ghettoer osv., og jeg tror selv, det er vigtigt, at vi får en bedre fordeling af udlændingene i Danmark.

Med hensyn til de 38 mio. kr., modersmålsundervisningen koster i dag, mener vi i Fremskridtspartiet, at man meget bedre kunne udnytte denne ressource til at fremme det danske sprog og den danske kultur. Vi ved jo, at når danskere tager til udlandet, står man ikke ligefrem i kø for at tilbyde modersmålsundervisning for danskere, og derfor må vi nok en gang imellem skele til, om vi ikke ligefrem er mere eller mindre tosse gode – ja, undskyld, at jeg udtrykker mig på den måde.

Jeg kan nævne et eksempel fra min egen kommune med modersmålsundervisningen. Der skete det, at man fra indvandrerside ikke var tilfredse med den modersmålsundervisning, Aabenraa Kommune kunne give de pågældende, og derfor sagde jeg som kommunalbestyrelsesmedlem, at så var det måske en idé at lade dem klare sig selv og lade dem køre deres egen undervisning. Og det roste indvandrerne faktisk, for det ønskede de selv. De ønskede selv at udpege deres lærere, og det skulle ikke koste kommunen og dermed det offentlige noget som helst. Men det var klart – og det vidste jeg godt på forhånd – at det måtte de ikke ifølge lovgivningen.

Sådan er reglerne altså indrettet, så stive regler har vi i dette land, at indvandrerne ikke kan få lov til at spare det danske samfund for nogle skatteyderkroner. Men det beviser jo igen, hvor mærkelig og hvor stiv lovgivningen er på dette område ligesom for øvrigt på mange andre områder.

Især SF, Enhedslisten og Det Radikale Venstre var inde på forældrenes rolle, og jeg mener, at